

Извештај о скринингу: Србија

Поглавље 10 – Информационо друштво и медији

Датуми састанака скрининга:

Експланаторни састанак: 22–23. мај 2014. године

Билатерални састанак: 10–11. јул 2014. године

I. САДРЖАЈ ПОГЛАВЉА

Правне тековине о информационом друштву и медијима теже да уклоне препреке у циљу делотворног функционисања унутрашњег тржишта електронско-комуникационих услуга и мрежа, као и да промовишу конкуренцију, подстичу инвестирање и штите интересе потрошача у овом сектору, укључујући универзални приступ основним савременим телекомуникационим услугама. Такође, садрже правила о услугама информационог друштва и транспарентан, предвидив и ефикасан регулаторни оквир за аудиовизуелне медијске услуге у складу с европским стандардима.

Дигитална агенда за Европу (ДАЕ) обухвата стратегију за информационе и комуникационе технологије (ИКТ) у Европској унији, с циљем пружања одрживих и инклузивних економских и социјалних предности дигиталног јединственог тржишта заснованог на ултрабрзом широкопојасном интернету и приступу дигиталним услугама.

II. УСКЛАЂЕНОСТ ДРЖАВЕ И КАПАЦИТЕТ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ

У овом делу су сажете информације које је Србија доставила, као и расправа на састанку поводом скрининга.

Србија је навела да прихвата правне тековине ЕУ у области информационог друштва и медија и да не очекује никакве потешкоће у погледу спровођења правних тековина ЕУ до приступања.

Дигитална агенда за Европу (ДАЕ)

Србија је навела да су **стратегије** и планови на националном нивоу у великој мери у складу са захтевима Дигиталне агенде за Европу.

Како је Србија навела, национални план за унапређење Дигиталне агенде за Србију се састоји од Стратегије развоја електронских комуникација од 2010. до 2020. године и Стратегије развоја информационог друштва до 2020. године. Ове стратегије обухватају активности у областима електронских комуникација, укључујући дигитално емитовање телевизијског и радио програма и дигиталну дивиденду, као и информационо друштво: е-управа, е-здравство, е-правосуђе, е-пословање, ИКТ у образовању и култури и сајбер и информациона безбедност. Србија је признала да је, у свим кључним показатељима ДАЕ, као што је коришћење интернета, покривеност широкопојасном мрежом и преузимање веома брзог интернета, испод просека ЕУ.

Министарство трговине, туризма и телекомуникација је надлежно тело за припрему и надгледање политике у овој области, док је имплементација заједничка одговорност Министарства и Дирекције за електронску управу у Министарству државне управе и локалне самоуправе.

Планови за развој **широкопојасних мрежа** обухваћени су у Стратегији развоја широкопојасних мрежа и сервиса до 2016. године, чији је циљ постизање 100% покривености широкопојасним приступом брзине од 100 мегабајта у секунди (Mbps) до 2020. године, што превазилази циљеве широкопојасног приступа ДАЕ. Како је Србија навела, стратегија се у великој мери заснива на приоритетима ДАЕ за Европу до 2020. године.

Према подацима Републичког завода за статистику из 2014. године, 55,1% домаћинстава има широкопојасни приступ. Србија процењује да тренутно око 2,2% претплатника

фиксног и мобилног широкопојасног приступа имају везу брзине преко 10 Mbps, док 61,4% има везу брзине од 2–10 Mbps. Србија је назначила да се планира увођење дигиталне дивиденде (фреквенцијски спектар који се ослобађа у процесу преласка на дигиталну телевизију) како би се стимулисало улагање у широкопојасне приступне мреже.

Када је реч о **сајбер безбедности**, развијање политике и рад на кључним питањима су усмерени горепомнутим стратегијским документима.

Што се тиче **е-инклузије**, Србија је изјавила да је њен циљ да достигне просечан ниво пенетрације корисника интернета у ЕУ до 2020. године. Тренутно, 48,5% становништва редовно користи интернет (знатно испод циља ДАЕ од 75% до 2020. године). Влада подржава активности за повећање дигиталне писмености, а предузети су кораци да се повећа употреба ИКТ, нарочито у образовању.

Србија је придружена земља у оквиру Оквирног програма ЕУ за истраживање и иновације, Хоризонт 2020, чиме се квалификује за финансирање активности везаних за ИКТ у периоду од 2014. до 2020. године.

II.a. Електронске комуникације и информационе и комуникационе технологије (ИКТ)

Србија је почетком 2012. године у потпуности либерализовала своје електронске комуникационе мреже и услуге (е-комуникације), када је **режим општег овлашћења** постао примењив на све облике е-комуникација. Важећи **Закон о електронским комуникацијама** усвојен је 2010. године, након чега је двапут измењен, укључујући укидање неколико одредаба од стране Уставног суда (у вези са задржавањем података и коришћењем прихода регулаторног тела), с најновијим изменама које је усвојила Народна скупштина у јуну 2014. године. Према српским властима, законом се, у великој мери, национално законодавство усклађује с регулативним оквиром ЕУ за е-комуникације из 2002. године. Очекује се да ће до краја 2016. године бити усвојен нови нацрт закона који би требало да буде у потпуности усклађен с регулаторним оквиром ЕУ који је допуњен „Телеком пакетом“ из 2009. године.

Закон о електронским комуникацијама представља општи правни оквир у Србији који, између осталог, садржи одредбе о успостављању **регулативног оквира за конкуренцију** којима се од националног регулаторног тела захтева да врши анализе тржишта и наметне претходне регулаторне обавезе за оператере са значајном тржишном снагом, ако је потребно. Србија је, међутим, признала да њено законодавство није у потпуности усклађено с правилима ЕУ из 2002. године везано за рачуноводство, раздвајање и финансијско извештавање. Србија је изјавила да ће се ова питања, као и све одредбе измена и допуна регулативног оквира ЕУ из 2009. године, размотрити у новом нацрту закона.

Србија је напоменула да је надлежни **орган** за припрему и надгледање области е-комуникација **Министарство трговине, туризма и телекомуникација** са 12 запослених у свом одељењу за електронске комуникације.

Национално регулаторно тело (НРТ) за електронске комуникације, **РАТЕЛ**, је имало у време скрининга 108 запослених. Број запослених је утврђен у финансијском плану који је одобрила влада. Управљање радиофреквенцијским спектром, координација и праћење спадају у надлежност НРТ. У јуну 2014. године, РАТЕЛ је спојен с регулатором за поштанске услуге, РАПУС-ом. Народна скупштина именује петочлани управни одбор РАТЕЛ-а простом већином на основу предлога владе, након јавног позива за кандидате.

Управни одбор именује директора, након јавног позива за кандидате. Финансирање НРТ се заснива на административним таксама и накнадама од провајдера е-комуникација. НРТ предлаже и извршава буџет, који се затим обрачунава у годишњем финансијском извештају. Годишњи буџет подлеже одобрењу владе, а његова активност и финансијски извештаји и планови се достављају Народној скупштини. На регулаторне одлуке НРТ се може поднети жалба управним судовима. Жалба нема суспензивни ефекат на одлуку НРТ.

У споровима између оператора е-комуникација, РАТЕЛ мора интервенисати након 60 дана у случају неуспешних преговора и донети одлуку у року од 60 дана од дана пријема захтева. НРТ не може наметнути новчане казне. У случају непоштовања одлуке НРТ или одредбе Закона о електронским комуникацијама, НРТ може покренути прекршајни судски поступак, а суд може накнадно наложити одговарајућу казну за окривљеног.

Према наводима Србије, РАТЕЛ је 2011. године завршио први круг **анализе тржишта** на основу Препоруке Комисије из 2007. године о релевантним тржиштима производа и услуга у сектору електронских комуникација (C(2007) 5406), након чега је одредио предузећа са значајном тржишном снагом на свим анализираним тржиштима, намећући неке кључне **мере заштите конкуренције** (регулаторне обавезе), као што је велепродајни широкопојасни приступ. Према наводима Србије, имплементација преноса фиксног броја делимично је започета у априлу 2014. године.

Од 2012. године, РАТЕЛ има статус посматрача у Телу европских регулатора за област електронских комуникација (*BEREC*).

Закон о електронским комуникацијама регулише **сарадњу** између РАТЕЛ-а и **органа надлежног за заштиту конкуренције**, Комисије за заштиту конкуренције, с којом је РАТЕЛ потписао Меморандум о сарадњи 2011. године.

Влада Србије задржава контролу над актуелним оператором Телеком Србија кроз директно власништво од 58,11% акцијског капитала. Од преосталог акцијског капитала, 20% је у власништву самог Телекома. Телеком је вертикално интегрисана компанија с фиксним и мобилним огранком.

Одредбе о **приступу и међуповезивању** регулисане су Законом о електронским комуникацијама, али је Србија признала да нису у складу с пакетом реформи ЕУ за телекомуникације из 2009. године.

Одредбе о **праву службености**, укључујући заједничко коришћење, укључене су у Закон о електронским комуникацијама, што омогућава недискриминаторни приступ јавном и приватном земљишту. Закон о планирању и изградњи утврђује процедурална правила у погледу рокова за издавање грађевинских дозвола. Србија је нагласила да он има за циљ постизање потпуне усклађености с одредбама о приступу и међуповезивању кроз нови закон који је планиран за 2016. годину.

Право коришћења радио-фреквенција додељених у облику појединачне дозволе се не може одрећи нити закупити, нити пренети на треће лице на било који други начин.

У погледу **овлашћења**, у Србији је на снази режим општег овлашћења. Законом о електронским комуникацијама прописано је да ако годишњи финансијски извештаји РАТЕЛ-а показују суфицит укупних прихода над расходима, такав суфицит се уплаћује у буџет Владе Републике Србије и користи се за даљи развој сектора електронских комуникација и информационог друштва.

У области **радиофреквенцијског спектра**, доделу фреквенција врши влада на основу предлога РАТЕЛ-а, који онда обавља све задатке за доделу фреквенција. У 2012. години је усвојен Национални план расподеле радио-фреквенција. Србија је навела да ће усвојити подзаконске акте у подручјима управљања спектром, где је усклађеност с правилима ЕУ непотпуна. Према правилнику о преласку с аналогно на дигитално емитовање телевизијског програма (број 86/14), као циљни датум за искључивање аналогне телевизије одређен је 17. јун 2015. године.

Закон о електронским комуникацијама садржи одредбе о **услугама универзалног сервиса и правима крајњих корисника**. Србија је навела да је закон у великој мери усклађен с Директивом 2002/22/ЕЗ о услугама универзалног сервиса и правима корисника (Директива о универзалном сервису). Постоји механизам вансудског решавања спорова између пружалаца услуга и крајњих корисника, а НРТ и други надлежни органи могу посредовати у решавању спорова или покретати судске поступке. Јединствени европски број за приступ службама за хитне интервенције **112** предвиђен је Законом о електронским комуникацијама и Законом о ванредним ситуацијама, али треба осигурати његову потпуну имплементацију.

Што се тиче **неутралности интернета**, Србија је навела да, иако не постоји специфична дефиниција принципа неутралности интернета, Закон о електронским комуникацијама, са својим изменама и допунама, уводи овај принцип као један од главних циљева. Србија је, међутим, нагласила да ће питање неутралности интернета бити решено новим Законом о електронским комуникацијама који је планиран за усвајање 2016. године.

Што се тиче **поверења и безбедности**, законске одредбе о е-приватности и безбедности мреже и информација су укључене у Закон о електронским комуникацијама, а рад се управља према наведеним стратешким документима. Србија је саопштила да ће нацрт закона о информационој безбедности бити усвојен крајем 2015. године. Новим Законом ће се одредити функција и успостављање центра за превенцију безбедносних ризика у ИКТ системима (ЦЕРТ).

Србија је потврдила да њено законодавство није усклађено с одредбама Директиве о универзалном сервису и Директиве о е-приватности које су измењене Директивом 2009/136/ЕЗ о правима грађана пакетом реформи за телекомуникације из 2009. године, те да ће се усклађивање вршити путем новог закона у 2016. години.

II.b. Услуге информационог друштва

Србија је навела да Министарство трговине, туризма и телекомуникација и Дирекција за е-управу Министарства државне управе и локалне самоуправе координишу формулисање политике информационог друштва и њено спровођење.

У области **е-трговине**, Србија је напоменула да је Закон о електронској трговини делимично усклађен с Директивом ЕУ 2000/31/ЕЗ о е-трговини. Србија је признала да су потребне измене и допуне у погледу дефиниција о пружаоцима услуга информационог друштва, пружаоцу услуга са седиштем и подручју координације. Српске власти су изјавиле да ће законодавство у овој области бити усклађено с правним тековинама ЕУ у 2016. години.

Што се тиче законодавства о **услугама условног приступа**, Србија је изјавила да је оно делимично усклађено са законодавством ЕУ. Према наводима Србије, ова област је регулисана општим начелима грађанског и кривичног права, Законом о ауторском и сродним правима и Законом о посебним овлашћењима ради ефикасне заштите права

интелектуалне својине, а делимично је усклађена с Директивом 98/84/ЕЗ о правној заштити услуга које се темеље на условном приступу или услуга које пружају условни приступ. Србија је назначила да је свесна потребе усклађивања с Директивом о условном приступу у вези с илегалним активностима у контексту услуга условног приступа.

Што се тиче **е-потписа**, Србија је напоменула да је Закон о електронском потпису, који је усвојен 2004. године, у великој мери усклађен с Директивом 1999/93/ЕЗ. Закон је пропраћен прописима о посебним условима за издавање квалификованих електронских сертификата и прописом о процедурама за е-потписе, као и правилницима о регистру сертификационих тела. Постоји пет пружалаца услуга сертификације, који издају квалификоване сертификате. Планирано је да се 2015. године усвоји нови закон о е-пословању, укључујући уредбу о е-потпису, који треба да узме у обзир предложену нову уредбу ЕУ о електронској идентификацији и услугама поверења.

Што се тиче **поновне употребе информација јавног сектора**, Србија је навела да Закон о заштити података о личности, Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја и Закон о тајности података регулишу област информисања у јавном сектору, али законодавство и даље треба усагласити с Директивом 2013/37/ЕУ (којом се мења и допуњује Директива 2003/98/ЕЗ) о поновној употреби информација јавног сектора.

Србија је нагласила да је **е-управа** обухваћена и регулисана стратешким документима у овој области и законима о електронском потпису, електронским документима, електронским комуникацијама, као и општим законима о државној управи. У области **е-здрoвства**, Србија је напоменула да се успоставља развој интегрисаних здравствених информационих система, а законодавство у овој области још увек треба развити.

Ц.с. Аудиовизуелна политика

У погледу општег оквира, Србија је навела да њено законодавство из области медија садржи све основне слободе, као што су слобода изражавања, слобода медија и слобода пријема и емитовања телевизијских емисија. Најважнији законски прописи су Закон о јавном информисању и медијима, Закон о електронским медијима, Закон о јавним медијским сервисима (сви усвојени у августу 2014. године) и Закон о оглашавању, усвојен 2005. године. Србија је навела да је достигла висок ниво усклађености с Директивом 2010/13/ЕУ о аудиовизуелним медијским услугама (AVMS).

Србија је 2009. године ратификовала Конвенцију УНЕСКО-а о заштити и унапређењу разноликости културних израза. Србија још није чланица СТО.

У области аудиовизуелне политике, надлежни орган је Министарство културе и информисања, с тренутно 10 запослених који раде у овој области политике. Регулаторно тело за електронске медије (РЕМ) је регулаторно тело за аудиовизуелне медијске услуге.

Регулатор тренутно има 82 запослена. Србија је навела да је регулатор функционално независан у односу на било који државни орган и било које правно или физичко лице које се бави производњом и емитовањем аудиовизуелних медијских услуга. Законом о електронским медијима се успоставља нови поступак за именовање његовог управног органа, Савета Регулатора. Према наводима Србије, овај закон се бави недостацима примећеним у претходном закону који регулише електронске медије. Девет чланова Савета Регулатора именује Народна скупштина квалификованом већином, након предлагања кандидата од стране државних и недржавних институција. Регулатор подноси своје оперативне и финансијске планове и извештаје Народној скупштини на усвајање. Нема овлашћења да изриче казне у случају непоштовања њихових одлука. Новим законом

уведен је нови поступак издавања дозвола емитерима. Српске власти су указале на потребу за јачањем независности РЕМ.

Активности Јавних радиодифузних сервиса, РТС (Радио Телевизија Србије) и РТВ (Радио Телевизија Војводине) регулисане су Законом о јавним медијским сервисима. Према српском законодавству, Управни одбор јавних емитера представља јавни интерес и независан је од било којег државног органа или организације и особа укључених у производњу и емитовање аудиовизуелних медијских услуга. Према недавно усвојеном законодавству, уведена је директна подршка из државног буџета јавним сервисима РТС и РТВ, до 31. децембра 2015. године.

Што се тиче **филмског наслеђа**, Србија је навела да примењује европске препоруке.

III. ПРОЦЕНА СТЕПЕНА УСАГЛАШЕНОСТИ И КАПАЦИТЕТА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ

Србија је предузела значајне кораке да усклади своје законодавство са правним тековинама ЕУ у областима које покрива ово поглавље. Србија и даље треба да предузме додатне кораке како би довршила усклађивање законодавства и побољшала имплементацију у свим областима обухваћеним овим поглављем. Правна усклађеност је само делимична у погледу правних тековина из области електронских комуникација, које су измењене ЕУ телеком пакетом из 2009. године, а спровођење *ex ante* регулације у контексту ефикасне либерализације тржишта електронских комуникација још није завршено. Србија треба да обезбеди потпуну усклађеност с правним тековинама из области електронских комуникација, као и ресурсе потребне за њено спровођење.

У области услуга информационог друштва, законодавство је у великој мери усклађено с правним тековинама.

У области усклађености аудиовизуелне политике с европским стандардима за медије, посебно су унапредовале релевантне препоруке и декларације Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС), Савета Европе и Европске комисије. Законодавство још увек није у потпуности усклађено с Директивом о аудиовизуелним медијским услугама.

Административни капацитети Србије у области информационог друштва и медија су генерално задовољавајући. Међутим, капацитети Министарства трговине, туризма и телекомуникација за одређивање политике и израду закона су ограничени. Србија ће морати да осигура да административни капацитети буду довољни с обзиром на захтеве правне тековине ЕУ.

Дигитална агенда за Европу (ДАЕ)

Што се тиче усаглашености политике и спровођења ДАЕ, припреме које се обављају на националном нивоу су у великој мери у складу с циљевима ДАЕ. Циљеви Србије везани за широкопојасну мрежу превазилазе циљеве ДАЕ, а треба осигурати координисано спровођење ради постизања ових циљева.

III.a. Електронске комуникације и информационе и комуникационе технологије (ИКТ)

Што се тиче електронских комуникација и информационих и комуникационих технологија, Србија је достигла добар ниво усклађености с регулаторним оквиром ЕУ за

електронске комуникације из 2002. године. Србија тек треба да се у потпуности усагласи са регулаторним оквиром ЕУ из 2009. године.

Законодавство Србије се мора ускладити посебно по питању одредби о **националном регулаторном телу** (члан 3), жалбеним поступцима (члан 4) и правима коришћења радио-фреквенција (чланови 9а и б) Оквирне директиве 2002/21/ЕЗ и Директиве о овлашћењу 2002/20/ЕЗ која је допуњена пакетом за реформу телекомуникација из 2009. године.

Прецизније, потребно је обезбедити **независност**, укључујући финансијску аутономију и функционалну ефикасност РАТЕЛ-а, националног регулаторног тела (НРТ), како је предвиђено регулативним оквиром ЕУ. Тренутно, надзорна овлашћења Министарства могу утицати на суспендовање одлука НРТ. Према Оквирној директиви 2002/21/ЕЗ, национална регулаторна тела не би требало да примају упутства од било ког другог тела.

Србија мора да осигура да су одредбе о **праву службености** у складу с чланом 11 Оквирне директиве, којим се захтева да се ово право обезбеди на основу једноставних, ефикасних, транспарентних и јавно доступних процедура.

Истовремено, Србија мора осигурати да је њено законодавство у складу с чланом 12 Директиве о овлашћењу, којим се прописује да **административне накнаде** за финансирање активности НРТ морају бити прописане на објективан, транспарентан и пропорционалан начин и сведене на најмању меру која је потребна за покривање административних трошкова. Одредба да би било који суфицит који произилази из наплате административних накнада од стране РАТЕЛ-а требало да се пребаци у државни буџет ради даљег издвајања за развој сектора електронске комуникације и информационог друштва изазива забринутост да административне накнаде могу премашити административне трошкове. Србија такође треба да обезбеди да је њено законодавство у складу с Регулаторним оквиром ЕУ, а посебно с чланом 12 Директиве о овлашћењу о коришћењу накнада за коришћење радијских фреквенција, бројева и права на инсталацију опреме. Штавише, Србија треба да обезбеди да су све **казне** које санкционишу операторе (због тога што не поступају у складу са законима о електронским комуникацијама) одговарајуће, делотворне, пропорционалне и одвраћајуће, како је прописано чланом 21а Оквирне директиве.

Што се тиче националног регулаторног оквира за **анализе тржишта**, потребно је осигурати усклађивање с одредбама ЕУ о релевантним тржиштима и анализи тржишта, а сам закон треба да садржи обавезе обавештавања према члану 7 Оквирне директиве.

Србија је транспоновала одредбе Директиве о универзалном сервису 2002/22/ЕЗ у вези с преносивошћу броја. Међутим, преносивост фиксног броја је само делимично имплементирана, а захтев за пренос броја у року од једног дана није испуњен.

Након анализа тржишта од стране НРТ, потребно је осигурати увођење и ефикасно спровођење кључних **мера заштите конкуренције**, као што је издвајање локалне петље.

Што се тиче **приступа и међуповезивања**, Србија мора да се усклади с изменама и допунама Директиве о приступу (која је измењена и допуњена пакетом за реформу телекомуникација из 2009. године, Директива о бољој регулацији 2009/140/ЕЗ).

Што се тиче **е-приватности и универзалног сервиса и права корисника**, Србија треба да усклади своје законодавство с одредбама Директиве о е-приватности 2002/58/ЕЗ и Директиве о универзалном сервису 2002/22/ЕЗ која је измењена и допуњена пакетом за реформу телекомуникација из 2009. године (Директива о правима грађана 2009/136/ЕЗ).

Јединствени европски број за приступ службама за хитне интервенције 112 треба да буде имплементиран у потпуности.

Што се тиче **безбедности информација и мреже**, Србија тек треба да оснује центар за превенцију безбедносних ризика у ИКТ системима (ЦЕРТ).

Што се тиче **политике радиофреквенцијског спектра**, Србија ће морати да испуни услове о доступности и ефикасној употреби радиофреквенцијског спектра према Одлуци о радиофреквенцијском спектру 2002/676/ЕЗ и Програму политике радиофреквенцијског спектра 2012/243/ЕУ (*RSPP*). Усвојен је план за расподелу радио-фреквенција који омогућава коришћење 900 MHz и 1800 MHz на технолошки неутралној основи за е-комуникације, али још увек није доступан временски распоред за доделу фреквенција. Србија треба да измени правила о додељивању фреквенција да би спровела технолошку неутралност у фреквенцијским опсезима од 900 MHz и 1800 MHz (од којих се друга и даље користи у војне сврхе), што би омогућило напредне мобилне услуге у овим опсезима. Србија би требало да финализира усаглашавање с правним тековинама ЕУ у оним областима управљања спектром где је усклађивање са правилима ЕУ делимично.

Првобитно планирани датум за искључивање аналогне телевизије је одложен и сада је предвиђен за 17. јун 2015. године (што је најновији датум искључивања договорен на Регионалној радиокомуникацијској конференцији *ITU* 2006. године). Србија би требало да обезбеди ефикасно спровођење дигиталног преласка што је пре могуће и да истовремено додели фреквенцијски опсег од 800 MHz за е-комуникацијске услуге у складу са *RSPP*.

Ш.б. Услуге информационог друштва

Законодавство Србије је у великој мери у складу с правним тековинама у области услуга информационог друштва и има неопходне административне капацитете.

Што се тиче усаглашености с **Директивом о е-трговини** 2000/31/ЕЗ, Закон о електронској трговини Србије је измењен и допуњен у октобру 2013. године ради побољшања усклађености с правним тековинама ЕУ. Србија мора да обезбеди усаглашеност с одредбама о нелегалним активностима везаним за личне податке и дефиницију подручја координације. Што се тиче транспозиције **Директиве о условном приступу**, законодавство Србије је у великој мери усклађено с правним тековинама ЕУ. Међутим, нови закон треба да обезбеди пропорционалност санкционисања у контексту услуга условног приступа.

Законодавство Србије је усклађено с Директивом о **е-потписима** 1999/93/ЕЗ и треба га додатно ускладити с новом уредбом о електронској идентификацији и услугама поверења за електронске трансакције на унутрашњем тржишту (Уредба (ЕУ) бр. 910/2014 којом се ставља изван снаге Директива 1999/93/ЕЗ).

Што се тиче **поновне употребе информација јавног сектора**, законодавство треба усагласити с одредбама Директиве 2013/37/ЕУ којом се мења и допуњује Директива 2003/98/ЕЗ о поновној употреби информација јавног сектора.

Очекује се да ће нова стратегија о **е-управи** бити усвојена у првој половини 2015. године. Стратегија би требало да садржи одредбе о прекограничним услугама у складу с Акционим планом ЕУ за е-управу од 2011. до 2015. године (СОМ(2010) 743).

У погледу **е-здравства**, још увек треба развити свеобухватни систем, а законодавство Србије и активности у овој области морају узети у обзир Акциони план ЕУ за е-здравство

од 2012. до 2020. године (СОМ(2012) 736), посебно у погледу одредби о правима пацијента.

III.c. Аудиовизуелна политика

У области аудиовизуелне политике, правни оквир Србије садржи све основне слободе, као што су слобода изражавања, слобода медија и слобода пријема и емитовања телевизијских емисија.

У 2014. години, Србија је предузела значајне кораке да усклади своје законодавство с правним тековинама ЕУ у области аудиовизуелних медијских услуга. Међутим, и даље је потребно додатно усклађивање, посебно у погледу дефиниција, европских дела, корегулације и саморегулације и услуга на захтев, као и напори да се осигура његова потпуна имплементација. Регулаторно радиодифузно тело је основано 2005. године, али постоји забринутост да процедуре за именовање и избор чланова агенције не гарантују довољно њену независност од политичког и комерцијалног утицаја. Процес доношења одлука регулатора је делимично карактерисао недостатак јасности и транспарентности. Ова питања су разјашњена у недавно усвојеном закону, али остаје да се види како ће се закон спроводити. Комисија ће пратити напредак у погледу примене нових закона, посебно у погледу независности, капацитета за извршење и праћење и транспарентности регулаторног радиодифузног тела. Србија ће морати да осигура да административни капацитети буду довољни како је предвиђено захтевима *AVMS* Директиве.

Што се тиче јавног радиодифузног сервиса, Србија би требало да поштује стандарде Савета Европе, посебно Препоруку бр. (96) 10 о гарантовању независности емитовања јавног сервиса (и приложене смернице) и Препоруку 1878 (2009) о финансирању јавног радиодифузног сервиса. Јавни медији који добро функционишу представљају један од кључних елемената за обезбеђивање медијског плурализма.

Још увек су потребни напори да се усклади српско законодавство и пракса везана за **филмско наслеђе** с препоруком 2005/865/ЕЗ.

IV. ЗАКЉУЧЦИ И ПРЕПОРУКЕ

С обзиром на наведено, нарочито закључке из Дела III, сматра се да је Србија у овој фази довољно припремљена за преговоре о овом поглављу. Стога, Комисија препоручује отварање приступних преговора са Србијом о Поглављу 10 – Информационо друштво и медији.